

И Ди Джорджи ще ми бае
 Надъ главата,
 Чункимъ много мѣсто хващатъ
 Му словата.

Лесно мога да му водя
 Джанъ Божана;
 Но знамъ ли го, що е стока
 Тази врана?

А онѣзъ ще ги накарамъ
 Да пограчатъ,
 Та да помнятъ, пакъ да идватъ,
 Да се плачатъ.

Та се чуди Хилми-паша
 И се мае,
 Какъ главата на Ди Джорджи
 Да замае.

Ехъ, сѣти се и полегна
 На дивана:
 „Азъ съмъ паякъ: ще оплитамъ
 Тази врана“.

XXVI.

Хайдушка пѣсень.

— Не ти ли е мило за първото либе,
 Комито?
 Де гиди хайдутъ, младо зелено,
 Първо чедо мамино!